

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

IV. Viam ipsi ad id credendum straverunt antiqui.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

A propter eum sufficiunt, id est propter eius voluntatem. Nec mirum si patientes sustinent, cum sciant Dominum suum & creatorum omnium, sive que in celo, sive que in terra sunt, suscepisse nostrum corporis fragilitatem. Deinde: illius ergo initates bonitatem celestes creature, sicut ingemiscant, quod mundi huius vanitatis subiecta sint, consolansur se sanen quod liberabuntur a servitute corruptionis in libertatem glorie. Augustinus quoque libr. 2. De Genes. ad liter. & in Enchirid. ad Laurent. cap. §8. de eo, ut pote re obscura & incerta, definire se nolle quicquam declarat. Hinc ipse Origenis reprehensor Hieronymus in Ecclef. 1. 6. dubitat anno sideribus animam Salomon adesse putaverit: & in Ephes. 1. 22. ne sidera quidem ipsa munda esse coram Deo, eaque Servatoris adventum formidare scribit. Vnde in Epistola 61. ad Pamphach. cap. 5. de hoc agens dogmate, Non est, inquit, istius temporis contra dogma gentilium, & ex parte Platonica scribere, B ante annos ferme decem in Commentariis Ecclesiasticis, & explanatione Epistola ad Ephesios arbitror sensum animi mei prudentibus explicatum. Quia cum ipsis fuissent a Rufino objecta Invectiv. i. crimen diluit Apolog. libr. 1. cap. 4. Quinetiam Pseudoclemens in Recognitionib. libr. 5. & R. Moses ben Maimon, animas altris affingunt. Denique S. Thomas libr. 2. contr. Gent. cap. 70. ad fidei doctrinam pertinere negat, Astra animata dicantur, an inanima; unde estimate licet quo numero Iustiniani anathematismos habuerit, qui affirmantem sententiam confidunt.

C IV. Viam Origeni ad id dogma praeconstravit Plato, qui in Timaeo coeli animam rationis esse compotem ait, eaque nihil à Deo praestans fuisse procreatum: & in Epinomi Præmonstravit & Thales Ionicæ sc̄ētē princeps, qui rebus universis animam tribuebat. Præmonstravit & Pythagoras qui Astra Deos esse censebat. Præmonstraverunt & Stoici, & ipse, si Plutarchus, Alexandro, Aprodiso, & aliis credimus, Aristoteles. Platonis sententiam ac ipsa propemodum verba pro more suo retulit Philo, nam in libro Ἀπομνημονικῶν τοῦ θεοῦ, & alibi, astra non animalia modo, sed mentes etiam purissimas esse assertit. In libro tamen De mundi opificio, & altero De gigantibus, ea esse vult διὸν αὐτῶν (quam vocem usurpavit Origenes) καὶ παρειπεῖσθαι εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ οὐκ εἴη, quod Origeni non placuit. Huic quoque ad eam capesciendam opinionem præavit Clemens Alexandrinus in Eclogis εἰς τὸν θεοντάρον. Perseveravit autem ad nostram atatem illud de animatis sideribus placitum, defensoresque habuit viros quantivis pretij Tychonem, & Kepplerum.

V. Augustinus libro 5. De Civit. Dei, cap. 1. eorum confutans dogma qui sine Dei voluntate decernere opinantur sidera quid agamus, vel quid bonorum habeamus, malorumve patiamur; hæc subiungit: Quod si d'icunt, siella significare potius ista quam facere, ut quasi locutio quedam sit illa positio praedicens futura, non agens (non enim mediocriter doctorem hominum (Origenem notat) fuit ista sententia) non quidem ita solent logri Mathematici, ut verbi gratia dicant, Mars ita positus homicidam significat; sed, homicidam fecit. His, inquam, Origenem designasse creditus est: nam in eo fragmento, quod ē Commentariorum ipsius in Genesim Tomo 3. excerptum Eusebius Præparationis Evangelicae libro sexto inseruit, astris futurorum inesse significationem affirmat, non etiam causam, quod faciunt Cenethiacci; motum ergo iis a Deo & ordinem inditum, ut inde futurorum cognitionem Angeli hauriant; cuius quidem cognitionis adptionem, cum vires superaret humanas, ab Angelis apostatis in homines aliqua ex parte fuisse transmissam; nullum autem libero arbitrio vim vel necessitatem hinc inferri. Præter Augustinum hæc vehementer castigant Rufinus Palestinus in libello De fide, & Procopius Gazetus in Gen. 1. 14. qui ab Origene, quem in aliis ad verbum fere sequitur, hac in parte discessit.

Sane si futura multa non ab astris prænuntiari duntaxat, sed & effici dixisset Origenes, & siderum viribus corpora hac terrena variis affici modis, & ad hæc illaue commoveri & inclinari, in eadem esset causa ac Apotelesmatici omnes, & hodierni Astrologiæ patroni, quorum sententia, integra modo servetur humani libertas arbitrij, harēicos nota immunitatis est. At cum significationem solum futurorum, itidem ut Synesius, non causam astris adscriperit, illaæ arbitrij libertate, eo minus etiam decretis Ecclesiæ adversatur illius opinio, quam manasse è Platonicorum scholis sati apparent ex Plotini Enn. 2. libr. cap. 1. & 7. & Enn. 3. libr. 1. cap. 6. quem secutus est Macrobius libr. 1. in Somn. Scip. cap. 1.

Cum in eo autem, quod diximus, fragmento, & alibi quoque, causam futurorum sideribus neutiquam inesse magno conatu Origenes probaverit, miror id ei dogma affictum: ἐν τοιν τοῦ ἀριστοτελοῦ σπουδού, quod inter alia eidem exprobavit solita decimo loco. recenset Anonymous auctor Apologiæ pro Origeni, apud Photium Cod. 117.

VI. Præter superiora, illud quoque reprehendendi causa ē lib. 4. ἐπειδὴ tecitat Iustinianus: τί τὴν ἑταῖρον τοῦ θεοῦ, καὶ διπλαῖς, καὶ τριpliis, καὶ τετραῖς, καὶ τετρακοσίαις γενοῖς, καὶ στρατοῖς, καὶ ἀστοῖς; Quis mentis compositus statutus primus, & secundus, & tertius.

I